

QUI EM XIUXIUARÀ?

D'aquellnin

ESCENA 1

La nina entra, vestida en pijama i camina descalça. Abans d'agenollar-se al costat de llit, comprova que no hi ha ningú a prop que la pugui descobrir. S'estira per davall del llit i treu una capseta de fusta. De dins la butxaca del pantalons, en treu un mòbil. El guarda dins la capseta i la torna amagar. Es fica dins el llit.

FILLA.- Mami, ja som dins es llit. Vens? *(No contesta)* Maaami. Maaaamiiii!!
Vens a donar-me la bona nit? Maaamàaaa!!!

Entra la mare.

MARE.- Ja venc, ja som aquí. Cada dia et colgues més tard.

FILLA.- Què feies que no venies?

MARE.- Cercava el mòbil. No sé on l'he deixat. Tu l'has vist? FILLA.- Com pot ser que el perdis, si tot el temps n'estàs pendent. MARE.- Ja t'ho recordaré ja, quan siguis més grandeta i me'n demanis un. FILLA.- Jo no en voldré cap.

MARE.- Això ho dius ara.

FILLA.- Que no en voldré, et dic!

MARE.- Xerra bé, que costa poc.

FILLA.- Perdona.

MARE.- T'has rentat les dents?

FILLA.- Sí.

MARE.- Has fet un pipí?

FILLA.- Síiii.

MARE.- Has acabat tots els deures?

FILLA.- Me falta mitja fitxa de mates. Demà matí l'acabaré. T'ho prometo.

MARE.- No t'ho creus ni tu. Saps que et costa desferrar-te dels llençols. Però saps què te dic? Que prou grandeta ets per saber el que fas. A mi no me renyaran per no fer-los.

Se sent una portada. Totes dues miren cap allà. La mare es mostra preocupada. La filla la mira, li agafa la mà.

FILLA.- Com és que mai ve a donar-me la bona nit?

MARE.- Perquè arriba tard i molt cansat. Ja saps que ton pare fa moltes hores de feina. A més, tu ja fa una bona estona que hauries de dormir. Au, tanca els ulls i descansa.

FILLA.- Mamà...

MARE.- Quèeee?

FILLA.- I per què no fa menys feina? Així podríem passar més temps junts.

MARE.- Com et penses que es paguen les factures, el menjar, la roba...? Tot és

molt car, Marina. No t'ho tornaré a dir. Bona nit.

La mare fa l'intent de sortir, però la filla intervé abans.

FILLA.- Mamà...

MARE.- Marina, m'enfadaré. Sempre la mateixa comèdia per anar a dormir.

FILLA.- Tu creus que m'estima?

MARE.- Claaar que t'estima. D'això no en dubtis mai. T'estimam molt. Tu ets el més important per a nosaltres. Au va, tanca els ulls que ja és tard. *(Xiuxiuejant)*
Bona nit princesa. Que dormis bé. *(La besa afectuosament)*

FILLA.- Bona nit.

MARE.- *(Xiuxiuejant)* T'estim.

FILLA.- *(Xiuxiuejant)* I jo a tu.

Quan la mare és a punt de sortir, la filla intervé.

FILLA.- Mami!

MARE.- Marina per favor!

FILLA.- Si te dic una cosa, promets no enfadar-te?

MARE.- Depèn.

FILLA.- Depèn no. M'ho has de prometre. Si no, no t'ho diré.

MARE.- No m'enfadaré.

FILLA.- M'ho has de prometre.

MARE.- T'ho promet.

La nina s'aixeca, s'hi estira davall i treu la capseta. La deixa damunt del llit, l'obri i li dóna el mòbil.

MARE.- Marina, quantes vegades t'he dit que el mòbil no es per jugar?

FILLA.- Es què quan estàs pendent del mòbil no m'escoltes.

MARE.- Això no es ver! Que sigui la darrera vegada que l'agafes sense el meu permís. I si qualcú me telefona? I si hi ha res de nou i necessit telefonar urgentment? No m'agrada que l'amaguis, m'entens? No ho tornis a fer. La pròxima vegada te castigaré.

FILLA.- M'havies promès que no t'enfadaries i no m'agrada quan crides. Ja pareixes el pare!

MARE.- Idò fes les coses ben fetes, que ja tens una edat. I tanca el llum, que és tard.

La mare surt.

FILLA.- Bona nit!!!

Es fa fosc.

ESCENA 2

Es torna il·luminar l'espai. Han passat uns dies. La nina es mira a un mirallet, canta una cançó mentre balla. Quan ha acabat, va a la porta, comprova que ningú la veu, s'estira davall del llit, treu la capseta, la posa damunt i treu un pintallavis vermell. Se'ls a pinta. Es mira al mirall. Fa com si fes algunes besades. Amb la mà se'ls esborra, la torna

guardar al seu amagatall. Es fica dins el llit.

FILLA.- Mami, ja som dins es llit. Vens? *(No contesta)* Maaami. Maaaamiii!!
Vens a donar-me la bona nit? Maaamàaaa!!!

*Entra la mare, plorosa, amb alguna ferida al rostre que
intenta dissimular posant-hi els cabells davant.*

MARE.- Marina, què vols?

FILLA.- Me dones la bona nit?

MARE.- *(Acostant-s'hi)* Ah, sí.

FILLA.- Per què no venies?

MARE.- Era al bany. *(Travant els llençols als peus del llit)* Au, tanca els ulls i
descansa, que és tard. *(Es disposa a sortir)*

FILLA.- I el petó?

MARE.- Marina, és tard.

FILLA.- Tampoc necessites mitja hora per fer-me un petó.

*La mare, dona mitja volta i s'hi acosta. La besa, quan
s'incorpora, la filla l'agafa del braç, retenint-la.*

FILLA.- Mamà? Què t'ha passat?

MARE.- *(Evitant que la vegi)* Això, ah, no és res. He pegat... he pegat amb la
porta del moble de la cuina.

FILLA.- Te fa mal? (*La mare s'emociona, s'asseu als peus del llit, la filla l'abraça*) Mamiii, no ploris. (*L'acaricia*) Estàs trista? Ja veuràs com se't curarà aviat. Vaig a cercar aquella bosseta de gel que tu sempre me poses quan me faig un cop?

MARE.- Ara l'agafaré, princesa, no te preocupis.

FILLA.- Però jo te vull cuidar com tu me cuides a mi.

MARE.- Gràcies, Marina.

FILLA.- Tenc una idea. Recordes quan era petita, que me cantaves (*Acariciant li la ferida*): "*cura i sana, cura i sana, si no es cura avui...*"

LES DUES.- "...*Es curarà aquesta setmana*".

Somriuen i s'abracen.

MARE.- Sóc tan afortunada de tenir-te.

FILLA.- Jo sí que sí, amb aquesta mare tan guapa que tenc.

Les dues somriuen. Silenci.

MARE.- Au va, ves a dormir, que demà no hi haurà qui t'aixequi. (*La nina es fica dins el llit*). (*Xiuxiuejant*) Bona nit princesa. Que dormis bé. (*La besa afectuosament*)

FILLA.- Bona nit.

Quan la mare és a punt de sortir, la nina intervé.

FILLA.- Mamà. (*Xiuxiuejant*) T'estim.

MARE.- (*Xiuxiuejant*) I jo a tu.

*La mare se queda mirant-la, la nina tanca el ulls. Després
d'un llarg silenci.*

MARE.- Marina...

FILLA.- Sí? *(Silenci)* Mamà?

MARE.- Com has crescut... Pareix que fa quatre dies que te tenia en braços...
que m'enfadava amb mi mateixa perquè no t'aturaves de plorar i no sabia què
fer. Pensava que era una mala mare.

FILLA.- No ho has estat mai.

MARE.- I en un obrir i tancar els ulls, has crescut... ja quasi ets una
dona... FILLA.- *(Rient)* Eeiii, tampoc te passis.

MARE.- No frisis en festejar, me sents?

FILLA.- Egs, quin oi jo no festejaré mai. No vull saber res dels nins.

MARE.- Fas massa via a créixer, Marina, fas massa via. *(Fica la mà dins la
butxaca)*

FILLA.- *(Burlant-se)* "Au idò, ma mare ha decidit que durant cinc anys no creixi
més" Cinc anys són suficients? Tu em donares la vida, crec que és just que
tinguis dret a decidir...

La mare ha tret el mòbil, té la pantalla rompuda, se'l mira.

MARE.- Encara tens aquella capseta on guardes tots els teus secrets?

FILLA.- Mamà... és un secret.

MARE.- La tens o no?

FILLA.- Sí.

MARE.- Hi podem guardar un secret compartit? Però no ho pot saber ningú. FILLA.- Clar, si no deixaria de ser un secret.

MARE.- Treu-la. (*La filla dubte*) Treu-la, te dic.

La filla es fica davall de llit i treu la capseta de fusta.

FILLA.- Però no pots mirar que hi ha dins.

MARE.- No necessit veure-ho per saber que hi és el meu pintallavis vermell... FILLA.- Mamà!

MARE.- (*Li dóna el mòbil*) Té, guarda'l.

FILLA.- Què li ha passat?

MARE.- (*Excusant-se*) ...M'ha caigut.

FILLA.- Per què el vols guardar?

MARE.- (*S'hi seu*) Marina, no ho ha de saber ningú. Me sents? Ningú pot saber que el mòbil és aquí, d'acord?

FILLA.- D'acord, però...

MARE.- Si qualche dia me passa qualche cosa, si qualche dia necessites ajuda... FILLA.- Mamà, què dius?

MARE.- Escolta'm bé, per favor! Si qualche dia passa qualche cosa i necessites ajuda, agafa el mòbil i telefona a la padrina, entesos?

FILLA.- Mamà?

MARE.- M'has entès bé?

FILLA.- Sí.

MARE.- (*Tanca la capseta*) Guarda-la. Serà el nostre secret.

La filla agafa la capseta i l'amaga. Surt i es torna ficar dins el llit.

MARE.- Tanca els ulls que ja és tard. (*Xiuxiuejant*) Bona nit princesa. Que dormis bé. (*La besa afectuosament*)

FILLA.- Bona nit.

La mare surt.

FILLA.- (*Xiuxiuejant*) T'estimo.

Es fa fosc.

ESCENA 3

Es torna il·luminat l'espai. Han passat uns dies. La nina és tombada damunt el llit, escriu al diari.

FILLA.- (*Escrivint*) Estic contentíssima perquè avui per fi he tret un vuit i mig a l'examen de mates. És la primera vegada que trec més nota que na Margalida. Crec que s'ha enfadat, però que s'aguanti. L'horabaixa he anat a música, però m'he avorrit moltíssim. No sé com dir-li a ma mare que no hi vull tornar pus. Ah! Se m'oblidava, durant el temps del pati, en Miquel m'ha intentat besar. Quin

fàstic. Li he dit que com ho torni a fer, m'acuaré a la mestra. Tu ja saps qui m'agradaria que me besés... però li agrada la cursi de na Margalida. Bé, això és tot per avui, estimat diari. Bona nit.

Canta una cançó. Tanca el diari i el guarda dins la capseta.

L'amaga i es fica a dins el llit.

FILLA.- Mami, ja som dins es llit. Vens? *(No contesta)* Maaami. Maaaamiii!!
Vens a donar-me la bona nit? Maaamàaaa!!! *(Continua cantant la cançó)*
Mamàaaaaa! Vens??? Després te queixes que vaig a dormir tard.
Mamàaaaaaaa...*(Deixa de cantar, mira cap a la porta, amb temor)* Mamà?
(S'aixeca sense separar-se del tot del llit) Mami?

Es fa fosc.

Fi